

Nadobán Nóra

Művészdiákok lendületben. Londoni levél

Art students on the spot. Letter from London

Right after my graduation I found myself yet again in London. It's artistic vibe keeps the city going, such as it's artists. Looking back on the past week there's two important events I must mention. The first is called 'Bodies of work', Katharina Thier's first London performance. Katharina's work pairs the process of making fashion with the object we make it for. It asks questions of best practice techniques in pattern cutting in relation to that body. The scene of the other happening of the week was my workplace, Camden Image Gallery. Their latest show 'Unique Copies' contained works of teachers and students of final year MA Communication Course from Central Saint Martins, College of Art and Design. The exhibition showed a great variation of contemporary prints. The show ended with a very succesfull fundraisising silent auction. éves, művészeti szakos tanulókhöz kapcsolódik.

Elsőként egy Londonban tanuló berlini fiatal hölgyet szeretnék bemutatni. Katharina Thiel a University of the Arts Fashion Futures mester szakán tanul, azt vizsgálja, miként lehet a divattervezést a környezetvédelemmel közös nevezőre hozni. Katharina, aki télen egy nemzetközi együttműködés során Dubaiban mutatta be munkáit, első alkalommal március 26-án mutatkozott be performance-ával a londoni Fashion Space Gallery-ban. A hat órás esemény, mely a Making demonstration: Bodies of Work címet viseli két fő részre bontható: az esemény korábbi fázisait és főbb mozzanatait bemutató, illetve magyarázó kiállításra, illetve a térben megállás nélkül, csendes magányban alkotó Katharinára. Az előállítási folyamat és a kész divatcikket, a hagyományos és az alternatív ruházati döntéshozatal módszereit hozza kölcsönhatásba egymással látható és hallható formában. Felmerül az emberi test és az azt beborító anyag viszonyának kérdése:

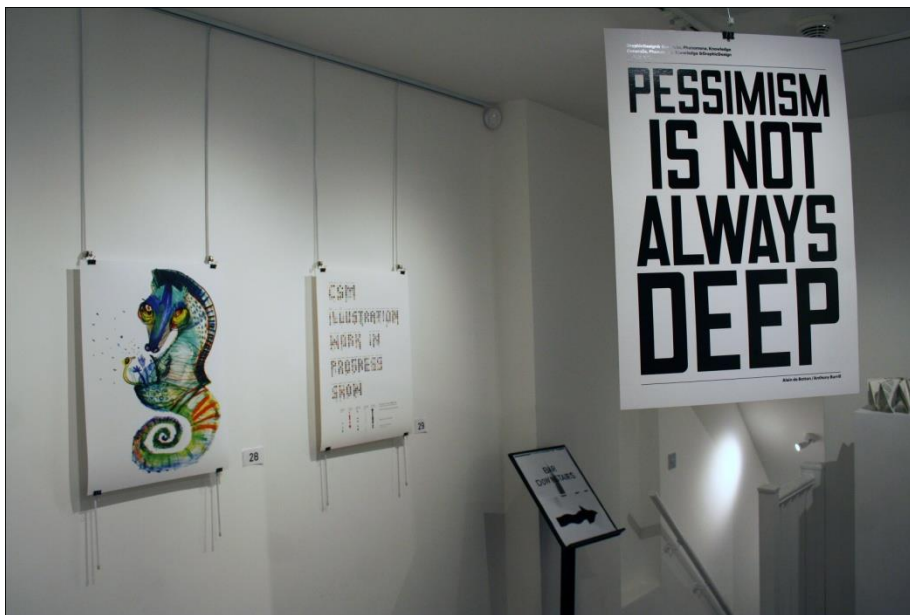
vajon az emberi test az állandó viszonyítási pont, vagy valami egészen más az origó? Katharina egy kevésbé elterjedt módszert, az ún. test scan-t használta arra, hogy a magáról alkotott virtuális, 3D-s képek segítségével kapjon választ kérdéseire. A kísérlet során, melyben a virtuális scan (avatár) alapján készített ruhában a művész újabb felvételt készített magáról, így végül 3 generáció ruha jött létre, mindegyik egyetlen darab szövetből, hulladék nélkül. A szabásminták mind egy alternatív, a papír és a textil tulajdonságait ötvöző avatár printekből álló anyagból készültek, melyek önmagukban is hordható ruhadarabok.

A eredmény magáért beszélt, az esemény végén felöltöztetett próbababák és üres munkaasztal figyelmeztetett arra, hogy talán tényleg érdemes elgondolkoznunk azon, vajon hány millió tonna textilszemetet termelünk fölöslegesen és vajon Katharina újító szándékú ruhaalkotási módszerei eddig miért kerültek el az emberek figyelmét.

A hét másik, számomra fontos művészeti eseményének helyszíne a Camden Image Gallery volt, ahol önkéntes galéria asszisztensként dolgozom. A csupán egy hétig tartó, Egyedi Másolatok címet viselő tárlat a Central Saint Martins, College of Art and Design mesterképzésben résztvevő hallgatóinak és tanárainak közös kiállítása volt, mely zárt licites árveréssel zárult. A tárlat ideje alatt a hallgatók felügyelték a galériát és a licit menetét. A tételek között változatos, hagyományos és digitális sokszorosító grafikai eljárással készült kis, és közepes méretű művek szerepeltek, melyek diverzitása az egyedi nyomattól a nagy példányszámban publikált művészi könyvekig terjedt. Absztrakt, figuratív és tipográfiai munkák egyaránt helyet kaptak a galéria mindkét szintjén. A munkák csupán tételszámmal voltak ellátva, így csak találgatni lehetett az alkotóra egészen az árverés végéig – és sok esetben nem lehetett egyértelmű különbséget tenni diák és tanára munkája között. A szívderítően változatos, gyakran humoros vagy bravúrosan kivitelezett munkák végül nagy sikert arattak. A 10 angol fontról induló liciteket a legtöbb tétel esetén megtették, és átlagosan 30 font körüli összeget fizettek a galériát teljesen megtöltő látogatók. A Camden Image Gallery első árverésén a legdrágábban elárverezett nyomat 200 fontért kelt el, melyet az árverés teljes bevételével együtt a végzős hallgatók diploma-kiállításának finanszírozására költenek majd.

Szomorú szívvel hagytam el aznap a galériát, mert a PTE MK diájkaként még anno én is kalapács alá bocsátottam egy szitanyomatomat, és bár a Londonban bemutatott grafikák igen erősek, azt gondolom, hogy a pécsieknek sincs okuk szégyenkezni. Csak akkor hol maradt a vásárló tömeg?

Bővebb információ:

<http://anotherframe.wordpress.com/2014/03/28/bodies-of-work/>

http://www.camden-image-gallery.co.uk/html/unique_copies.html